EEN WOORD

NAAR AANLEIDING VAN DE BROCHURES

„OPEN BRIEF aan den oud Hoofd-Intendant G. P. J. OCKERSE,
door den 1en Luitenant-Kwartiermeester Th. KLEY"

EN

„KANTTEEKENINGEN op de beschouwingen van den
Oud-Hoofd-Intendant G. P. J. OCKERSE,
door den oud Majoor M. T. H. PERELAER."

DOOR

D. J. VAN OOSTERZEE,
Kapitein-Kwartiermeester bij het Nederlandsch-Indische Leger.

's GRAVENHAGE,
SUSAN C. H. ZOON.

1882.

LEMBAGA KEBUDAJAAN
INDONESIA

VI-103 D

12 Rol

PERPUSTAKAAN NASIONAL R.I.
Tanggal : 30-06-2010
Nomor Induk : 736/PN-Museum/2010
BIB - ID : 0010-35987960
ITEM - ID : 0509111718
Asal : Museum Pusat

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

/ 8 / c VI-103

EEN WOORD

NAAR AANLEIDING VAN DE BROCHURES

„OPEN BRIEF aan den oud Hoofd-Intendant G. P. J. OCKERSE,
door den 1en Luitenant-Kwartiermeester Th. KLEY"

EN

„KANTTEEKENINGEN op de beschouwingen van den
Oud-Hoofd-Intendant G. P. J. OCKERSE,
door den oud Majoor M. T. H. PERELAER."

DOOR

D. J. VAN OOSTERZEE,

Kapitein-Kwartiermeester bij het Nederlandsch-Indische Leger.

's GRAVENHAGE,
H. C. SUSAN C. H.ZOON.

1882.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

PERPUSTAKAAN NASIONAL RI

BAT. GENOOTSCHAP VAN KENW

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Tengevolge van eene eenigzins ernstige ongesteldheid, waarvoor ik gedurende eenige weken te Amsterdam werd verpleegd, was ik eerst nu in staat om kennis te nemen van den inhoud der op den titel dezes genoemde brochures, waarin een paar aanvallen tegen mijn persoon voorkomen welke ik niet onbeantwoord mag laten.

In de eerste plaats zegt de Heer KLEY op blz. 7 en 8 van zijnen «Open brief:»

«Men had mij, zeer kort na het verschijnen van «mijn «pleidooi» gezegd, dat de Kapitein-Kwartier-«meester van het Indische Leger D. J. van Oosterzee «alhier met verlof, bezig was aan eene brochure «contra mijn «pleidooi.» Nu zegt men mij, dat zelfs «geheele volzinnen van Uwe beschouwingen frap-

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

«prant gelijkluidend zijn aan volzinnen uit de minute «van Oosterzee.» Ik weet niet wat daarvan aan is, «maar ik geloof dat, nu U HoogEdel Gestrenge «het vaderschap over de «beschouwingen» hebt aan- «vaard — zij mogen dan ten regte of ten onregte «Uwen naam dragen — U van dat vaderschap niet «bijzonder veel genoegen zult smaken. Het voorgaan- «gaande moest vermeld worden, omdat 't mij, die «eenigzins op de hoogte is gebragt van de loop der «zaak «herplaatsing van Oosterzee c. s. in de rang- «lijst van 1877» volstrekt niet zoo geheel en al on- «waarschijnlijk voorkomt dat de heer van Oosterzee — «die uit den aard der zaak in deze kwestie lijnregt «tegen over mij staat — (immers ik doe niets meer «of minder dan hem den Kapiteinsrang betwisten?) «nu zijn WelEdelGestr. geen kracht uit wetten of «voorschriften kon putten om mij te bestrijden, «althans eenig «poids» aan zijne tegen-brochure «heeft willen ontleenen aan Uwen naam en Uwen «titel.»

Voorwaar geen geringe beschuldiging, mij door den heer KLEIJ naar het hoofd geslingerd.

In hoeverre is die geregtvaardigd?

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

De waarheid is deze:

De berigtgever van den heer KLEIJ die hem, zeer kort na het verschijnen van zijn «pleidooi» mededeelde dat ik bezig was aan een beantwoording van dat stuk, was zeer slecht ingelicht. Ik had in 't minst geen plan op de brochure van den heer KLEIJ te antwoorden en dat zou trouwens geenszins op mijn weg hebben gelegen; de heer KLEIJ had zijn stuk volstrekt niet tegen mij, maar tegen verschillende hooge autoriteiten gerigt, en het spreekt van zelf dat ik in geen geval geregtigd zou zijn geweest de partij voor die autoriteiten op te nemen. En zulk een karakter moest eene wederlegging van de brochure KLEIJ toch onvermijdelijk dragen.

Doch wat gebeurt er:

De oud Hoofd-Intendant G. P. J. OCKERSE verzocht mij, ongeveer eene week na het verschijnen van de bedoelde brochure, per brief om zoo mogelijk even bij hem aan te komen ten einde eene vrij gewigtige zaak te bespreken.

Ik voldeed aan dit verzoek. De Kolonel OCKERSE toonde mij de brochure KLEIJ en zeide, ongeveer letterlijk, het volgende:

«Ik heb die brochure van den heer KLEIJ ontvangen «en moet bekennen dat de behandeling der zaak, het

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

«teruggeven van ancienneteit aan u en de andere ge-
«wezen marine officieren, mij, na zoo langen tijd
«niet helder meer voor den geest staat. Ik heb die
«brochure doorgelezen en zou, zoo oppervlakkig oor-
«deelende, werkelijk zeggen dat daarin wel 't een en
«ander voorkomt dat juist schijnt, maar ik ben daar-
«en tegen zóó overtuigd, het voorstel tot rappel uwer
«anciennieteit te hebben gedaan in de volle overtui-
«ging van de billijkheid der zaak, dat het niet an-
«ders *kan* of KLEIJ's argumenten gaan mank.

«Ook zou toch, wanneer het voorstel niet op goede
«gronden had gesteund, de Generaal DE NEVE het
«nimmer hebben overgenomen.

«Gij, die het rekest om herstel van ancienneteit
«hebt ingediend, en tijdens de behandeling van de
«kwestie te *Batavia* op het hoofdbureau werkzaam
«waart, zult u zeker nog wel wat van de zaak
«kunnen herinneren; wil mij dus het genoegen doen
«eens eene nota te maken van hetgeen gij er nog
«van weet, en mij die bij gelegenheid eens geven.»

Ik voldeed aan dit verzoek, schreef op wat mij van de zaak bekend was, en wees daarbij op eenige onjuistheden die naar mijn oordeel in de brochure KLEIJ voorkwamen. Van dit stuk heeft de heer OCKERSE uit den aard der zaak gebruik gemaakt.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Zie hier de geheele zaak zoo als zij zich heeft toegedragen.

In de tweede plaats wensch ik op te komen tegen 't geen de majoor PERELAER zegt op blz: 9 en 10 zijner brochure.

«Dat verzoek» in 't laatst van 1876 door den heer «*van Oosterzee* gedaan, steunde hoofdzakelijk op de «omstandigheden dat kort te voren» enz. Dat «kort «te vóren» is betrekkelijk; 't was ruim twee jaren «geleden, April en Augustus 1874.

«Zonderling dat de heer VAN OOSTERZEE eerst zoo- «lang na het antecedent waarop hij zich volgens Ko- «lonel O. kan beroepen dat heeft gedaan: terwijl hij «toch reeds den 8 April 1874 in Indië was: Die datums «zijn welsprekend, maar zullen nog welsprekender «worden, wacht maar (zie later blz. 10 en 14). Het «verzoek is gedaan, tijdens de heer OCKERSE Hoofd- «Intendant was, op een tijdstip dat van *elf* Hoofd en «verdere officieren die toen aan het hoofdbureau der «Militaire administratie werkzaam waren, niet min-

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

«der dan *zes* oudofficieren van administratie der Ma-
«rine waren.

«Alweer een feit, Kolonel O.: geene eenzijdige be-
«schouwingen.

«Dat feit spreekt luid genoeg en permitteert een
«ieder zijne denkwijze te formuleren.»

Dat is weder een aanval, aan 't adres van Kolonel O. maar ook grootendeels tegen mij gerigt. Wat bedoelt de heer PERELAER met de vrijheid die hier ieder gelaten wordt «zijne denkwijze te formuleren?»

Meent hij soms dat het verzoek om rappel van ancienneteit eigenlijk niet van mij *alleen* is uitgegaan, maar dat ik er als 't ware «voorgespannen» zou zijn?

Ik zal maar weder eenvoudig mededeelen hoe deze zaak zich heeft toegedragen; er zal dan, naar ik vertrouw, daaromtrent wel geene bijzondere denkwijze meer kunnen worden geformuleerd.

Dat er in 1874 eenige luitenants van de mariniers uit de zeedienst waren ontslagen en benoemd tot officier van het Indisch Leger, met behoud hunner ancienneteit was mij tot kort vóór 't indienen van mijn rekest geheel onbekend. Ik vernam die bijzonderheid eerst van een der betrokkenen zelven, den

PERPUSTAKAAN NASIONAL

luitenant OUWERKERK met wien ik toevallig te *Batavia* kennis maakte.

Toch deed mij dit toen nog niet besluiten om voor mij rappel van ancienneteit te vragen; de regtstreeksche aanleiding tot mijn verzoek vond later plaats

Herhaaldelijk was het reeds gebeurd, en het gebeurde spoedig daarop weder, (ik verzoek verschoond te mogen blijven van 't noemen van datums; alleen op mijne geheugen afgaande is het mij onmogelijk die te geven, MAAR DE ZAAK IS WAAR) dat een officier van het Nederlandsche, of van een der wapens van het Indische Leger werd overgeplaatst bij de dienst der militaire administratie, en boven mij in de ranglijst kwam te staan, terwijl ik daarentegen zelf mijne ancienneteit van de marine had verloren.

En toen nu op zekeren morgen, omstreeks Juli 1876, op 't bureau komende, ik werd begroet met de aangename mededeeling: «heb je 't al gehoord, je krijgt er weer «een boven je», zeide ik: «nu, maar dan wil ik toch proberen of er aan mijn ancienneteit ook niets te doen is.»

Ik liet onmiddellijk een zegeltje halen, en schreef mijn rekest, dat ik nog dienzelfden morgen aan mijn chef, den kolonel OCKERSE gaf.

Toen ik zijn Z.H.E.G. zeide waarover het handelde

raadde de kolonel mij aanvankelijk de indiening af, omdat het naar zijne meening toch tot niets zou kunnen leiden. Ik antwoordde hierop, dat wanneer de kolonel het stuk wilde inzien, hem daaruit zou blijken dat mijn verzoek op goede gronden steunde, en ik dus bij de indiening bleef persisteren.

De kolonel nam het stuk aan, en zeide mij de zaak grondig te zullen onderzoeken.

Zie hier, majoor PERELAER, de zuivere waarheid!

Het derde punt dat ik wenschte te bespreken betreft het voorkomende op blz. 13, onderaan, en de 8 eerste regels op blz. 14 der brochure van den heer PERELAER, bijna gelijkluidend aan regel 16 tot 23 van blz. 14 van den open brief van de heer KLEY.

De heer PERELAER zegt daarin

. . . . . «omdat aan den heer v. OOSTERZEE «de uitdrukkelijke voorwaarde was gesteld dat hij wel «kon benoemd worden tot 2en luitenant-kwartier- «meester, *maar dat hij de ancienneteit als marine-officier «moest verliezen, dus slechts kon benoemd worden tot «jongste 2en luitenant.* Die voorwaarde heeft de heer «v. OOSTERZEE aangenomen!

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL RI.

«Hier heeft men het antwoord op de vraag waarom «v. Oosterzee eerst ruim twee jaren na het ante- «cedent waarop hij zich beroepen *kon* — ik zeg niet «*mocht* — het verzoek om teruggave der verloren «ancienneteit deed. Zie blz. 9. Omdat hij «kort te «voren» de besliste voorwaarde van verlies van ancien- «neteit had geaccepteerd!!!»

Juist, mij was gezegd dat ik slechts *kon* benoemd worden tot jongste 2en luitenant, — dat het *niet mogelijk was*, bij mijn ontslag uit de marine, mij de reeds verkregen ancienneteit te doen behouden, en *daarom* nam ik destijds met een benoeming als jongste 2en Luitenant genoegen.

Maar toen ik later vernam dat aan de heeren v. Ouwerkerk c. s. bij hun ontslag uit de zeedienst wel behoud van ancienneteit was toegekend, spreekt het toch van zelf dat bij mij de gedachte opkwam: «Hoe nu, indertijd is mij gezegd dat behoud van bij «de marine verkregen ancienneteit eene onmogelijk- «heid was, en thans blijkt dit volstrekt niet onmogelijk «te wezen. De mij gegeven inlichtingen zijn dus niet «juist geweest!

«Had ik dat vooraf geweten dan zou ik niet zoo «grif met een benoeming als jongste 2en luitenant «genoegen hebben genomen.»

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Na deze opheldering, in verband met 't geen ik boven zeide aangaande de geschiedenis van mijn rekest, zal ik de laatst aangehaalde alinea uit majoor PERELAER'S geschrift: «Hier heeft men het antwoord» enz. wel onbeantwoord kunnen laten.

Ik heb mij verpligt geacht de boven aangehaalde volzinnen uit de brochures van de heeren KLEIJ en PERELAER, die mij persoonlijk betreffen, te wederleggen en dit te meer, omdat de heer OCKERSE mij verklaard heeft, zelf niet op de geschriften van de heeren KLEIJ en PERELAER te zullen antwoorden; doch wensch overigens, om de redenen die ik reeds op bladz. 5 hiervoren heb opgegeven, in geene beschouwingen te treden omtrent de ware of vermeende grieven van den heer KLEIJ.

Mijne taak is dus hiermede geëindigd.

DEN HAAG, Maart 1882.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL

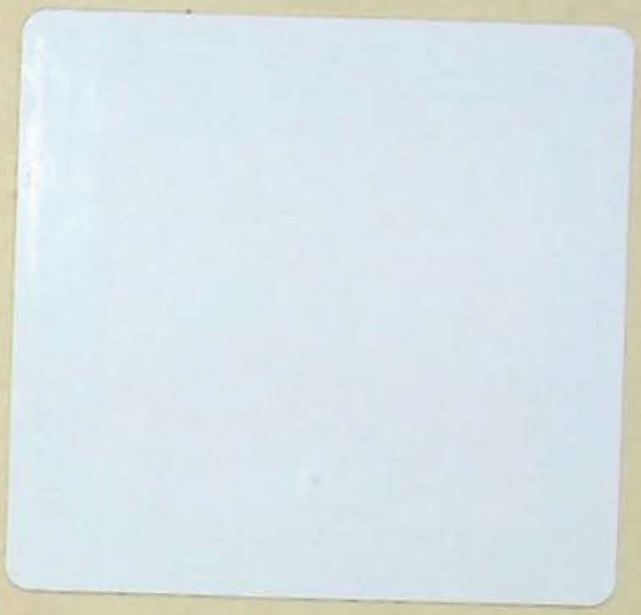

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA